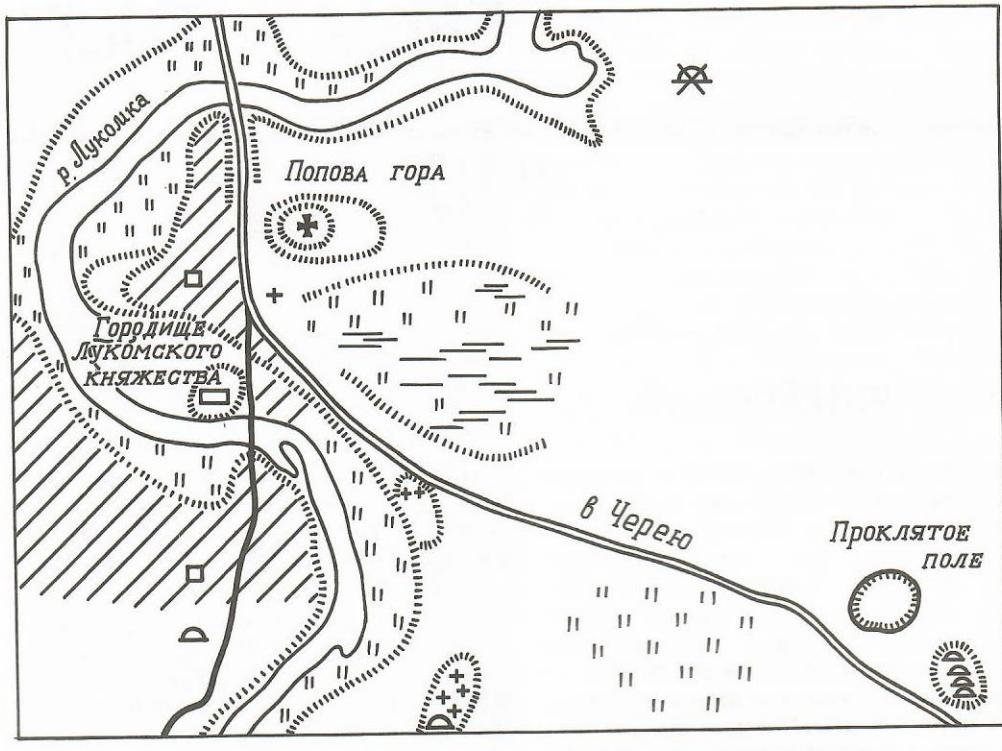

АД ЧАСОЎ ПЕРШАБЫТНЫХ – 1917

План Лукомскага гарадзішча

скай, уznікнення патрыярхальнага рабства, падзелу грамадства на класы.

Жалезны век пачаўся ў VII – VI ст. да н. э., калі плямёны навучыліся здабываць жалеза і вырабляць з яго прылады працы, зброю, упрыгожванні. Галоўным заняткам нашых продкаў у гэты перыяд было земляробства. Жылі яны ў паглыбленых у зямлю буданах з канічным дахам. Пазней з’явіліся падоўжаныя шматкамерныя пабудовы слупавай канструкцыі з каменным агнішчам у кожным памяшканні.

У 2-й палове 1-га тысячагоддзя н. э. у Беларускае Падзвінне, да якога адносіцца і землі раёна, праніклі і рассяліліся крывічы.

Гэта была вялікая група ўсходніх славян, якая займала тэрыторыю верх-

няга цячэння Дняпра, Заходнай Дзвіны, Волгі, паўднёвую частку басейна Чудскага возера. На думку некаторых даследчыкаў, назва «крывічы» абазначае «блізкія паходжаннем» («па крыві»). На думку іншых вучоных, яна паходзіць ад імя легендарнага родапачынальніка Крыва ці язычніцкага першасвяцэнніка Крыва-Крывейта, ці ўзгоркавай мясцовасці (крывізна). Працэс фарміравання крывічоў пачаўся ў 2-й палове 1-га тысячагоддзя н. э. і скончыўся ў IX ст. у выніку асіміляцыі славянскімі плямёнамі мясцовых балцкіх і заходненефінскіх плямён.

Ад полацкіх крывічоў (палаchan) засталіся старажытныя археалагічныя помнікі – доўгія курганы. З канца IX – X ст. вядомыя багатыя пахаван-